

2012 י"ב

תלו את הקולר ברוב הגברי של מערכת העולם הזה. אולם האשמה זו אין לה יסוד. מראשית החיכוך היה ברור לנו כי ההגיון והצדק מחייבים חיכות שני - על הצברים.

עתה, עם סיום החיכוך על הצבריות, נפתח בחיכוך שני זה. אנו פונים אליך, קורא יקר - ובעיקר אליך קוראת יקרה - להביע דעתך על הצבר.

★ ★ ★

פיצוי נוסף שאנו מוכנים להציעו ל- צבריות הנעלבות, משתקף כבר בגליון זה. אמרו לנו: אין זה צודק לדבר על הצבריות בהכללה. יש ויש. כל צברית היא דמות בפני עצמה, ואין זה הוגן לפקוד את האחת על עוונות רעותה. תחת למחות ביקורת על הכלל, מוטב להבליט את הפרט החיובי. זה יותר מינוכחי.

ביקורת זו, המיוצגת בחלקה, העלתה במערכת את הרעיון למדור חודשי קבוע בעתון: מדור נצרת החודשי.

מדי חודש בחודשו נבחרו בנצרה אחת, דוגמה חיובית לנוער הגדל בארץ (ולעתים גם מקרב הנוער הזר, הבא הנה כדי ל- הצטרף לנוער המקומי). נראה את מעשיה. נשתדל לחזור אל צפינות אופייה. ננסה להביע את מאחיה ושאיותיה. נקרא ל- מדור זה "הצגת בכורה".

לא קל יהיה למצוא את הנערות הנכונות, הראויות להופיע במדור כזה. אנו סומכים במידה רבה עליך, קורא יקר, שתכונן את צעדינו. אם מכיר עתה - או אם תכיר מחר - נצרה המייצגת, לדעתך, את דמות הדור החדש, והראוייה לסמל את החודש - כתוב לנו, פרט ביקצור מה מביא אותך לדעה זו, ואם תוכל - צרף גם תמונה.

הצגת הבכורה הראשונה - נצרת חודש ינואר, 1962, סמל השנה החדשה ראה עמודים 16-17.

★ ★ ★

השבוע הגיע המכתב הבא מניו יורק:

ברצוני להודות לכם על פרסום החדשות על הנעשה אצלנו (העולם הזה 1266), ולי

זמרה גיב

תקן מישנה קטן, אשר הופיע כבר פעמיים בעתונכם.

לידיעתכם, אין אני תימניה ואיני משתמשת ב"תואר" זה לשם פירסום או הפצה. אומנם קשה להאמין, אולם ישנה זמרת ישראלית עממית אחת, אשר איננה תימניה, ואינה סוענת שהיא מבנות תימן.

הערתי זו לא מוכיחה, חס וחלילה, ש' הייתי מתביישת במוצא זה, אם היה אמיתי, או שאני נעלבת מהשערותכם. ברצוני רק להעמיד את הדברים על נכונותם ועל דיוקם. לבטוח אני רוצה לברך אתכם על עתונכם, אשר מביא את הארץ לבינתו מדי שבוע, אפילו בהיותנו רחוקים. בשם דובי זלצו ובשמי אני מאחלת לכם שנה טובה ופוריה, עם בוא השנה האזרחית החדשה, ולהתראות בקרוב!

כתב העולם הזה שפירסם אותה ידיעה טעה במקצת בגיאוגרפיה שלו. הורי הקריאה גאלה גיל הם יוצאי בוכארה, לא תימן.

אשר כפי

האם הצברית יפה? ימים מעטים לפני ראש השנה הציג איש ציבור מסוים, ש' התם בשם "מיכאל אבידור", להציג שא' לה זו בפומבי - ולתת עליה תשובה שלילית מוחצת.

כאשר החלטנו לקבל את הצעתו והקי' דשנו לה שני עמודים בגליון ראש השנה, סברנו כי יהיה זה ויכוח מעניין למדי. התכוננו לפרסם שתיים-שלוש תשובות ו' תגובות. לפי התוכנית, צריך היה כל העניין להסתיים תוך חודש ימים.

אולם התגובה היתה מפתיעה. לא זו בלבד שהוצפנו במבול מכתבי-קוראים, אלא שגברים ונשים מכל המקצועות והשכ' בות תבעו להחת דעתם בבעייה. מאז ארבעה חודשים, כמעט לא היה שבוע שבו לא סער החיכוך הגדול מעל עמודי ה' עתון.

אם ננסה לתמצת, בקיצור נמרץ, את הד' עות שהושמעו עלידי המכות ה' צעירים שהמדינה, תתקבל התמונה הבאה:

● הציר ינאל תומרקין: אין סגנון לצבריות, כי בכלל חסר בארץ סגנון וחוש ליופי.

● הסופר-המסעין אייבי נתן: הצבריות אינן יודעות לאהוב.

● עמוס קינן: יחד עם פירוק הפלמ"ח, פורק גם היופי הצברי.

● רינה צור (משוררת צעירה שחתמה בשם-עט): פשוט חסרים לצברית התנאים האובייקטיביים כדי להיות יפה.

● שמואל אבידור, עורך פנים אל פנים: היה אופי יהודי - ואילו הצברית היא חסרת אופי, וממילא גם חסרת יופי.

● הפסל יצחק דנציגר: הן אינן יוד' עות לדבר, אינן יודעות להתאפר, אינן יודעות כלום.

● דינה אהרנפלד, קוראה שלא זיהתה עצמה עד היום, למרות הפצרות חוזרות ונשנות (ומתבקשת לעשות זאת עתה): הן מגוחכות, אבל הן כך מפני שהן רוצות למצוא חן בעיני הצברים.

● הצלם אריה קרן: לכל תקופה יש מושגי יופי משלה, ואין סטנדרט אחיד.

● הציר יוסי שטרן: הן יפות.

● הזמרת ברנה צפורה: הצברית יפה מטבעה, אך החיקוי האוטומטי של גינני-חוזן הוא בעוכריה.

● הכדורגלן שיע גלזר: מכונני יופי במקום תרבות הגוף.

● המחברת רינה בן-מנחם: הצברית - חיה חמודה.

★ ★ ★

לכאורה, דעות שונות וסותרות. אך למעשה מורגשת, מתחת לפני השטח, אח' דות רבה בגישה אצל רובם המוחלט של המתחכמים. הייתי מסכם את הדעה האחידה הזאת כלהן:

מעם היה לצברית סגנון ברור, שהיה קשור בסגנון האומה העברית החדשה ב' ארץ, במשמיותה ובשאיפותיה. עם הקמת המדינה קם דור, הסבור כי שוב אין לפניו משמיות כה ברורות וחשובות. ה' סגנון הצברי המובהק נחלש ונמוג, ונש' תמר רק בכמה שמורות-חסיניות של חיי נו הלאומיים. החלו חיפושים הססניים אח' רי סגנון חדש. הקולנוע, שבועני-הנשים ושאר ההשפעות הזרות הציגו בפני ה' צברית את הסגנון האמריקאי והצרפתי, לרוב בראי עקום.

הצברית ניסתה לסגל לעצמה סגנונות זרים אלה, מבלי לרדת לשרשיהם היותר עמוקים. הדבר נראה כחיקוי גם ומגוחך, הגובל לעתים בקאריקטורה. אך אין זו רק בעיית הצברית, זו גם בעיית המדינה. על כל פנים - עצם ההיענות לחיכה, וסערת הרגשות אותו עורר בין הצבריות עצמן, יוכיחו כי אכן חשה הצברית בחלל הריק, וכי היא מוכנה אמנם לבקר את עצמה בכנות ובחריפות. תגובה זו כשלי-עצמה היא תופעה מעודדת. כי כאשר מר' גיש ציבור מסויים כי חסר לו משהו, סופו למצוא את החסר.

אני מקוה כי סידרה זו, שהסתיימה למעשה בשבוע האהרון, תרמה תרומה חשובה להבהרת הבעייה ולהמצאת ה' ביקורת העצמית.

★ ★ ★

כמה וכמה פעמים, תוך כדי ויכוח, עברה הביקורת מן הצברית אל הצבר - על סמך הכלל שכל ציבור של גברים זוכה לנשים שהוא ראוי להן. אולם ה' ביקורת על הצבר לא היתה שיטתית. כמה וכמה קוראות העירו על כך, ואף

אין
ב-טקסטיל
שמפו'
לכביסת
צמח,
משי וניילון

תוצרת "נקה" - תוצרת איכות.
המפיצים היחידים: חב' נורית בע"מ

חתום על אתגר
דו-השבועון לאיש החושב
דמי מנוי לשנה: 10 ל"י; להציישנה: 5.50 ל"י
ת.ד. 3006, תל-אביב

הרוכב על אופנים,
זהירותך הגבר כפלים!
אופניים - רוכב אחך וא לא אפני! לפי-רות
המועצה הלאומית למניעת תאונות

בחינות בגרות
נפתחים קורסים חדשים
מוקדמות ובגרות
טכניקון
תל-אביב 6
נפתחו קורסים חדשים מוקדמות ובגרות טכניקון תל-אביב 6